Dosarul nr. *2-25027921-05-2r-16072025* Judecătoria Cahul, sediul Cantemir
Judecător Mihail Osadcii

Curtea de Apel Sud
D E CI Z I E
În Numele Legii

03 octombrie 2025 municipiul Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,
judecând în componența:
***președintelui* completului de judecată, dlui:** *Vitalie MOVILĂ*,
***judecătorilor*: dlui:** *Andrei SCRIPCENCO* și **dlui** *Serghei PILIPENCO*,

în lipsa părților, a judecat recursul ordinar declarat de avocatul Radu Dumneanu în interesele SRL „Policontract" împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 18 iunie 2025, pronunțată la cererea privind asigurarea acțiunii formulată în cauza civilă la acțiunea formulată de SRL „Policontract" către Jorovlea Ion și Jorovlea Laurențiu privind declararea inopozabilității față de SRL „Policontract" a contractului din 30 august 2024 încheiat între debitorul Jorovelea Ion și Jorovlea Laurențiu,-

C O N S T A T Ă :

În fapt.

La data de 03 martie 2025 reprezentantul SRL „Policontract", avocatul Dumneanu Radu, a depus în instanța de judecată cerere de chemare în judecată împotriva lui Jorovlea Ion și Jorovlea Laurențiu privind declararea inopozabilității față de SRL „Policontract" a contractului nr.1-1369 din 30 august 2024, încheiat între debitorii Jorovlea Ion și Jorovlea Laurențiu.

Prin acțiunea formulată s-a solicitat declararea ca fiind inopozabile față de SRL „Policontract" a contractului nr.1-1369 din 30 august 2024, încheiat dintre debitorii Jorovlea Ion și Jorovlea Laurențiu, în dauna creditorului, din motivul împiedicării conștiente a satisfacerii integrale a dreptului creditorului SRL „Policontract" față de debitorul Jorovlea Ion; dispunerea satisfacerii și executării pretențiilor SRL „Policontract" de a încasa datoria față de numitul Jorovlea Ion în valoare de 412 668,20 lei și a pretențiilor accesorii (penalitate prevăzută de Lege) și a cheltuielilor de judecată, potrivit art.19 alin.(2) și art.989 Cod civil și art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, inclusiv din sumele ce urmează a fi obținut din urmărirea bunurilor (prestație gratuite) primite de către contractantul/beneficiar Jorovlea Laurențiu în baza contractului de donație nr.1-1369 din 30 august 2024; precum și compensarea cheltuielilor de judecată suportate de SRL „Policontract" din contul pârâților Jorovlea Laurențiu și Jorovlea Ion, în cuantum de 32 380,10 lei, (care a fost calculată din suma de 2050 lei și echivalentul a 3% din valoarea acțiunii).

Totodată prin acțiunea formulată s-a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor care au constituit obiect al contractului nr.1-1369 din 30 august 2024, autentificat de notarul Pometco

Svetlana, și anume pe terenurile cu destinație agricolă și grădină, situate în Republica Moldova, raionul *****, extravilan – cu suprafața de 0,3725 ha, numărul cadastral*****; cu suprafața de 0,923 ha, număr cadastral *****; cu suprafața de 0,8434 ha, cu numărul cadastral *****; cu suprafața de 0,8434 ha, cu numărul cadastral *****; cu suprafața de 0,5462 ha, cu numărul cadastral *****; cu suprafața de 0,5465 ha, cu numărul cadastral *****; cu suprafața de 0,0319 ha, numărul cadastral *****; cu suprafața de 1,0207 ha, număr cadastral *****; cu suprafața de 0,9389 ha, numărul cadastral *****; cu suprafața de 0,9387 ha, numărul cadastral *****.

În susținerea cererii de asigurare, reprezentantul reclamantului doar a indicat art. 175 Cod de procedură civilă, considerat relevant, fără a indica cum se raportează acesta la spața în cauză.

Poziția primei instanțe.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 18 iunie 2025 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea înaintată de reprezentantul reclamantului S.R.L. „Policontract", avocatul Radu Dumneanu, privind asigurarea acțiunii în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de reclamantul S.R.L. Policontract" către Jorovlea Ion și Jorovlea Laurențiu privind declararea inopozabilității față de S.R.L " Policontract" a contractului din 30 august 2024, încheiat între debitorul Jorovlea Ion și Jorovlea Laurențiu.

Solicitarea recurentului.

În dezacord cu încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 18 iunie 2025, pe data de *10 iulie 2025, reprezentantul reclamantului S.R.L. „Policontract", avocatul Radu Dumneanu*, *a contestat-o cu recurs* prin care a solicitat admiterea recursului; casarea încheierii recurate, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii privind aplicarea măsurii asiguratorii prin dispunerea aplicării sechestrului asupra bunurilor imobile enumerate în prezenta cerere (terenurile cu destinație agricolă și grădină, numere cadastrale specificate, care au constituit obiectul contractului de donație nr. 1-1369 din 30.08.2024.

În motivarea recursului a indicat că, încheierea contestată este netemeinică și nelegală, fiind rezultatul interpretării și aplicării eronate a dispozițiilor legale relevante, în special cele ale art. 174 și art. 175 din Codul de procedură civilă.

Prin Hotărârea arbitrală din data de 15.08.2024, s-a dispus încasarea, în mod solidar, de la SRL „Jorovlad" și fidejusorul Jorovlea Ion a unei datorii în valoare de 279320.00 lei și a unei penalități de 133348.20 lei.

Ulterior, SRL „Policontract" a fost informată (notificarea nr.09 din 04.11.2024 anexată la materialele cauzei) despre constatarea insolvabilității debitorului SRL „Jorovlad", context în care a depus cererea de validare a creanțelor în procedura de insolvabilitate. În paralel, în cadrul procedurii de executare silită împotriva debitorului Jorovlea Ion, au fost informați că acesta a pus la cale un plan pentru a zădărnici executarea titlurilor executorii, prin inițierea procedurii de insolvabilitate împotriva SRL „Jorovlad" și mai ales, prin înstrăinarea frauduloasă a activelor sale personale.

Astfel, urmărind scopul de a nu-și executa obligațiile sale, prin contractul de donație nr. 1-1369 din 30.08.2024, autentificat de notarul Pometco Svetlana, numitul Jorovlea Ion a donat numitului Jorovlea Laurențiu terenurile cu destinație agricolă și grădină, situate în r-nul Cantemir, s.Goteşti, extravilan, având următoarele numere cadastrale și suprafețe:

- 0.3725 ha, număr cadastral*****;
- 0.923 ha, număr cadastral *****;
- 0.8434 ha, număr cadastral *****;
- 0.8434 ha, număr cadastral *****;
- 0.5462 ha, număr cadastral *****;
- 0.5465 ha, număr cadastral *****;
- 0,0319 ha, număr cadastral *****;
- 1.0207 ha, număr cadastral *****;
- 0.9389 ha, număr cadastral *****, - 0.9387 ha, număr cadastral *****

Având în vedere aceste circumstanțe, a fost formulată cererea de chemare în judecată prin care a solicitat, printre altele, declararea inopozabilității față de SRL „Policontract" a contractului de donație menționat, în baza art. 898 din Codul Civil, cu scopul de a face posibilă satisfacerea creanțelor din sumele obținute din urmărirea prestației primite de către terțul contractant/beneficiar, Jorovlea Laurențiu.

Concomitent cu cererea de chemare în judecată, s-a solicitat și aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii sub forma sechestrului pe bunurile imobile donate, conform art. 175 alin. (l) lit. a) din Codul de Procedură Civilă.

Referitor la aprecierea eronată de către instanță a riscului imposibilității executării hotărîrii judecătorești, au fost reiterate prevederile art. 174 alin. (l) Cod de procedură civilă, potrivit cărora, judecătorul sau instanța dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii în cazul în care neaplicarea acestora ar face dificilă/imposibilă executarea hotărârii judecătorești. În speța de față, există un risc iminent și concret de imposibilitate a executării. Acțiunile debitorului Jorovlea Ion (cu care, în mod evident, concertat a acționa și Jorovlea Laurențiu), prin înstrăinarea tuturor bunurilor sale imobile printr-un contract de donație (act juridic cu titlu gratuit) la scurt timp după pronunțarea hotărârii arbitrale, demonstrează o rea-credință evidentă și o intenție clară de a se sustrage de la executarea obligațiilor. Faptul că Jorovlea Ion nu deține alte bunuri face ca neaplicarea sechestrului să transforme orice hotărâre favorabilă SRL „Policontract" într-una iluzorie și ineficientă. Respectiv, este evidentă aprecierea eronată de către instanța de fond a circumstanțelor cauzei și, în particular a riscului imposibilității executării eventualei hotărîri judecătorești.

Astfel este necesară aplicarea măsurii de sechestru, prevăzute de art. 175 alin. (l) lit. a) Cod de procedură civilă, așa cum măsura sechestrului pe bunurile imobile donate este singura în măsură să asigure scopul urmărit prin acțiunea pauliană, și anume recuperarea creanțelor. Acțiunea de inopozabilitate urmărește readucerea bunurilor în patrimoniul debitorului (doar pentru scopul executării !!!) pentru a permite executarea. Fără un sechestru, bunurile ar putea fi

înstrăinate ulterior de către donatar (Jorovlea Laurențiu) către terți de bună-credință, făcând și mai dificilă sau imposibilă repararea prejudiciului.

Cu privire la caracterul intenționat al acțiunilor îndreptate la împiedicarea executării titlurilor executorii eliberate nemijlocit de către pârâți, se impune mențiunea că actul de donație a fost încheiat pe 30.08.2024, la doar 15 zile după pronunțarea Hotărârii arbitrale din 15.08.2024.

Această sincronizare temporală, coroborată cu insolvabilitatea celuilalt debitor (SRL „Jorovlad"), subliniază caracterul premeditat al acțiunilor lui Jorovlea Ion de a-și ascunde bunurile. Acest context factual este esențial pentru a demonstra urgența și necesitatea măsurii asigurătorii.

În acest context consideră că încheierea instanței de fond este una eronată, ignorând grav riscul de imposibilitate a executării hotărârii judecătorești și intenția frauduloasă a debitorului. Aplicarea sechestrului este o măsură indispensabilă pentru a proteja drepturile și interesele legitime ale SRL „Policontract".

Termenul de declarare a recursului.

Potrivit art. 425 din Codul de procedură civilă, „ *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii* ". Din materialele cauzei se constată că încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir a fost pronunțată pe data de 18.07.2025. Potrivit scrisorii de expediere actul judecătoresc a fost remis în adresa părților la data de 01.07.2025 (conform ștampilei de ieșire), astfel recursul formulat la data de 10.07.2025 de avocatul Dumneanu Radu în interesele lui SRL „Policontract", prin prisma prevederilor art. 425 din Codul de procedură civilă, a fost înaintat cu respectarea termenului legal.

Procedura în fața instanței de recurs

În conformitate cu prevederile art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă, *încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părți și de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi, precum și în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol*.

Potrivit prevederilor art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.*

Pornind din prevederile legii citate, recursul s-a examinat fără participarea părților, însă cu înștiințarea acestora despre data și ora judecării cauzei în ordine de recurs.

Participanții au fost notificați despre data examinării cauzei și le-a fost oferit termen pentru depunerea referinței.

Astfel ***la data de 11 septembrie 2025 Jorovlea Laurențiu a prezentat referința*** asupra recursului declarat, prin care a solicitat respingerea acestuia ca neîntemeiat. În susținerea referinței fiind indicat că la data de 24 ianuarie 2023 și 23 martie 2023 fratele său, Jorovlea Ion, a

procurat terenuri agricole, cu suprafața de 0.3725 ha, număr cadastral*****; cu suprafață de 0.923 ha, număr cadastral *****; cu suprafața de 0.8434 ha, număr cadastral *****; cu suprafața de 0.8434 ha, număr cadastral *****; cu suprafața de 0.5462 ha, număr cadastral *****; cu suprafața de 0.5465 ha, număr cadastral *****; cu suprafața de 0.0319 ha, număr cadastral *****; cu suprafața de 1.0207 ha, număr cadastral *****; cu suprafața de 0.9389 ha, număr cadastral *****; cu suprafața de 0.9387 ha, număr cadastral *****, situate în extravilanul *****, în realitate din banii lui personali, transferați din străinătate prin intermediul serviciilor de transfer Western Union si Ria, întrucât la acel moment nu se afla fizic în Republica Moldova pentru a efectua tranzacția pe numele său.

Între frați a existat o înțelegere clară și fermă că terenurile vor fi transmis ulterior în proprietatea sa, iar Jorovlea Ion a acceptat acest lucru de la început. În executarea acestei înțelegeri familiale, la data de 30.08.2024,la momentul aflări sale pe teritoriul Republici Moldova a fost încheiat contractul de donație nr. 1369-38, prin care fratele său Jorovlea Ion i-a transmis dreptul de proprietate asupra terenului. Menționează că, la momentul încheierii contractului de donație, nu avea cunoștință despre datoriile sau litigiile existente între Jorovlea Ion şi SRL „Policontract”. Ulterior, SRL „Policontract” a introdus acțiune solicitând declararea inopozabilității contractului şi, suplimentar, a cerut aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii (sechestru asupra terenului), cerere care a fost pe bună dreptate respinsă de Judecătoria Cahul, sediul Cantemir. În prezent, recurentul contestă această respingere, solicitând în recurs aplicarea sechestrului.

Menționează că bunurile vizate nu aparțin debitorului Jorovlea Ion, ci lui Jurovlea Laurențiu, în calitate de proprietar dobânditor prin contract autentic. Aplicarea sechestrului asupra unor bunuri ce nu se află în patrimoniul debitorului ar fi contrară principiului de legalitate şi ar constitui o ingerință nejustificată în dreptul meu de proprietate, protejat de art. 46 din Constituția Republicii Moldova şi art. 1 Protocolul nr. 1 la CEDO. Prin urmare, nu există temei legal pentru a asigura acțiunea prin sechestru asupra terenurilor ce îi aparțin exclusiv lui.

Poziția invocată supra se confirmă prin înscrisurile anexate la materialele dosarului, respectiv transferurile bănești efectuate prin serviciile de transfer bănești Western Union si RIA, care demonstrează că terenurile a fost procurate din banii săi personali, astfel contractul de donație este expresia unei înțelegeri familiare mai vechi.

Aprecierea instanței de recurs.

Verificând legalitatea încheierii judecătorești contestate, pe baza dosarului şi a motivelor invocate în cererea de recurs, Completul de judecată conchide că recursul declarat este neîntemeiat şi urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond ca fiind una legală și întemeiată, reieșind din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă „ *instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea*”.

Studiind materialele dosarului în raport cu motivele invocate în cererea de recurs, Completul de judecată reține că încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 18 iunie 2025, prin care a fost respinsă cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii depusă de către reprezentantul reclamantului S.R.L. „Policontract", avocatul Radu Dumneanu în cadrul cauzei civile la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Policontract" către Jorovlea Ion și Jorovlea Laurențiu privind declararea inopozabilității față de S.R.L „Policontract" a contractului din 30 august 2024, încheiat între debitorul Jorovlea Ion și Jorovlea Laurențiu, este una legală și întemeiată, adoptată în conformitate cu normele de drept procedural și material, fapt ce implică menținerea acesteia și respingerea recursului declarat.

Prin cererea înaintată s-a solicitat asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor care au constituit obiect al contractului nr. 1-1369 din 30 august 2024, încheiat între debitorul Jorovlea Ion și Jorovlea Laurențiu, până la emiterea unei hotărâri definitive

În corespundere cu art. 174 alin. (1) al Codului de procedură civilă, *la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești*.

Conform art. 175 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, *în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.*

Completul de judecată reiterează că, potrivit practicii judiciare naționale, asigurarea acțiunii contribuie la executarea ulterioară a hotărârii judecătorești adoptate. Asigurarea acțiunii reprezintă o totalitate de măsuri silite, dispuse de judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, sarcina cărora este garantarea executării efective a unei hotărârii judecătorești definitive.

Totodată, potrivit art. 177 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii*.

Completul de judecată constată că, prima instanță prin prisma art. 177 alin. (1) al Codului de procedură civilă, corect a constatat că solicitantul nu a motivat necesitatea imperioasă privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Astfel lecturând cererea de aplicare a măsurilor asiguratorii, Completul de judecată constată că reclamantul/recurent SRL „Policontract" prin prisma normelor de drept procesual, care reglementează asigurarea acțiunii în procesul civil, invocă circumstanțele de fapt care au servit temei de inițiere a acțiunii civile, fără a aduce argumente plauzibile referitor la necesitatea aplicării acestei măsuri, or aplicarea măsurilor asiguratorii urmează a fi probate de solicitant.

Simpla solicitarea a părții reclamante privind asigurarea acțiunii, fără a motiva și indica careva temei de drept, fac imposibilă satisfacerea cerinței înaintate, atât timp cât instanța de judecată nu poate reține din oficiu, în locul reclamantului, argumentele necesare satisfacerii cererii.

Completul de judecată reține că, recurentul nu a argumentat necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, or potrivit art. 177 alin. (1) al Codului de procedură civilă, legiuitorul pune în sarcina persanei care solicită aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, motivarea necesității aplicării acestora, ceea ce nu s-a respectat la caz.

Această rațiune și interpretare a prevederilor art. 177 alin. (1) al Codului de procedură civilă, a fost statuată și în jurisprudența Curții Constituționale care, prin Hotărârea nr. 18 din 11 decembrie 2012, a relevat că: "... asigurării acţiunii, instituţie procesuală care prevede un şir de măsuri ce garantează posibilitatea realizării pretenţiilor în cazul satisfacerii acţiunii, contribuie real la executarea ulterioară a hotărârii judecătoreşti adoptate şi constituie un mijloc eficient de protecţie a drepturilor subiective ale participanţilor la proces. […] *Concomitent, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea şi caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant*. În această ordine de idei, Curtea observă că potrivit art.177 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii. Astfel, legiuitorul a pus în sarcina solicitantului prezentarea unor probe pertinente, care ar justifica necesitatea asigurării acţiunii. În context, Curtea menţionează că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanţa de judecată ţin de substanţa obiectului acţiunii. Instanţa urmează să dispună măsura provizorie, care menţine starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanţe, în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile ".

Completul de judecată reiterează că, reclamantul-recurent SRL „Policontract" invocând riscul imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești, nu a argumentat necesitatea aplicării măsurilor de asigurare, care ar confirma pericolul de dispariţie a bunurilor care constituie obiectul acțiunii, eventuali indici referitori la acţiunile cu rea-credinţă a pârâtului de înstrăinare a bunurilor respective, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei eventuale hotărâri judiciare.

Sub acest aspect, Completul de judecată menționează că o simplă descriere a normelor legale ce reglementează asigurarea acțiunii în cadrul unui proces civil, nu servește în mod automat ca temei pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Prevederile legii referitor la asigurarea acțiunii în cadrul procesului civil, urmează să fie interpretate nu ca o obligație a instanțelor judecătorești de a le aplica de fiecare dată la solicitarea părților, ci presupune posibilitatea aplicării acestora, în urma examinării de către instanța judecătorească a tuturor circumstanțelor importante legate de cerința înaintată.

La caz, s-a constatat că cerința privind asigurarea acțiunii este una pripită și nemotivată, or, în susținerea acesteia nu a fost invocat nici un motiv din care ar rezulta că aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii este una absolut necesară.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că, indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ţine de substanţa obiectului acţiunii, instanţa urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare. Sarcina probațiunii întru aplicarea asigurării este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe

pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii, este la latitudinea judecătorului sau instanței de judecată.

Pe cale de consecință, Completul de judecată remarcă faptul că recurentul – reclamant SRL „Policontract”, contrar prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, nu a prezentat probe pertinente, care ar argumenta şi justifica existența indiciilor că neaplicarea măsurilor respective ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti, după cum se stipulează în art. 174 din Codul de procedură civilă, adică argumentele justificative din care rezidă necesitatea aplicării măsurilor de asigurare, ce ar rezulta din pericolul de dispariţie, degradare, înstrăinare sau risipire a bunurilor din care este constituit patrimoniul debitorului.

Astfel, Completul de judecată conchide că prima instanță a elucidat pe deplin și cu suficientă claritate acest fapt, și s-a pronunțat corect asupra nemotivării de către SRL „Policontract”, a cerinței privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

În situația expusă supra, Completul de judecată urmează să respingă argumentele invocate de către SRL „Policontract”, în recursul declarat, așa cum cerința privind asigurarea acțiunii are un caracter pripit și nu justifică existența eventualelor dificultăți judecătorești sau faptul că neaplicarea asigurării ar face imposibilă executarea actului judecătoresc final.

Or, Completul de judecată constată că această poziție este una declarativă, neîntemeiată, iar motivele invocate, țin de pretențiile privind declararea inopozabilității față de SRL „Policontract” a contractului nr. 1-1369 din 30 august 2024, încheiat între debitorul Jorovlea Ion și Jorovlea Laurențiu.

În sensul vizat instanța de fond justificat a reținut că nu a fost demonstrat faptul că în caz de neaplicare a măsurilor de asigurare va fi imposibilă executarea hotărârii judecătorești, precum și reaua-credință a pârâților, care ar putea crea obstacole la executarea unei eventuale hotărâri judecătorești sau că există un pericol real de dispariție, înstrăinare sau risipire a bunurilor acestora, or reclamantul a indicat formal că pârâtul ar putea purcede la înstrăinarea patrimoniului.

Notoriu este faptul că asigurarea acţiunii este un instrument important care contribuie la protejarea drepturilor participanților la proces şi asigură eficiența justiției, dar exercitarea abuzivă a acestui instrument juridic ar fi de natură să prejudicieze interesele părților implicate în proces, egale în drepturile sale procedurale, astfel încât nici una din părţi să nu fie avantajată sau defavorizată în raport cu cealaltă parte.

Completul judecată constată că, prima instanță just a concluzionat că, reclamantul nu a prezentat probe pertinente și concludente care ar demonstra imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești, în cazul neaplicării măsurilor de asigurare a acțiunii. În această ordine de idei, Completul de judecată va respinge argumentele invocate în recursul declarat ce țin de netemeinicia constatărilor instanței de fond în această parte, ca fiind neîntemeiate.

Or, în mod cert din materialele cauzei civile, nu rezultă că reclamantul/recurent SRL „Policontract” a prezentat probe pertinente și utile, care ar demonstra că pârâții intenționează să întreprindă acțiuni asupra patrimoniului propriu, care ar putea duce la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

Scopul măsurilor de asigurare a acțiunii constă în prevenirea neexecutării unei hotărâri judecătorești adoptate pe fondul cauzei civile, la caz este imposibil de constatat o necesitate absolută de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, or existența unei datorii nu instituie necesitatea aplicării măsurilor asiguratorii.

Prevederile art. 174 alin. (1) al Codului de procedură civilă, cu suficientă claritate stipulează că, asigurarea acțiunii se admite doar dacă este demonstrat că, neaplicarea măsurilor de asigurare va face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești. La caz, scopul respectiv nici nu a fost argumentat de SRL „Policontract" în cererea de chemare în judecată, nemaivorbind de demonstrarea acestuia. Respectiv, în cazul nedemonstrării scopului imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești, aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, va fi contrară prevederilor art. 174 din Codul de procedură civilă, ceea ce va încălca drepturile pârâților.

Completul de judecată consideră necesar de invocat că, în circumstanțele constatate în cauză, aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, riscă să fie contrar art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prevederile art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție, garantează dreptul de proprietate privată și orice ingerință în acest drept urmează să aibă un caracter legal.

În circumstanțele constatate, Completul de judecată menționează că în cazul din speță aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii riscă să nu poartă un caracter legal, prin ce nu va fi conformă art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție, fapt care este unul absolut inadmisibil.

Având în vedere cele relatate, Completul de judecată respinge ca fiind neîntemeiate criticile recurentului precum că, încheierea contestată a fost emisă cu aplicarea eronată și incorectă a legislației, or, cele expuse atestă că, încheierea atacată cu recurs a fost adoptată în limitele competenţei, reieşind din temeiul şi obiectul acţiunii, cu aplicarea corectă a legii care guvernează raportul juridic litigios, iar în cadrul judecării cauzei au fost create condiții obiective participanților la proces, întru realizarea drepturilor procedurale ale acestora.

Completul de judecată punctează că toate alegațiile recurentului SRL „Policontract", invocate în cererea de recurs sunt nefondate, dat fiind faptul că recurentul, nu a prezentat probe pertinente și concludente în acest sens, care ar fi pe măsură să combată în mod obiectiv și rezonabil, concluziile instanței de fond expuse în încheierea recurată. Mai mult recurentul limitându-se la circumstanțele intentării acțiunii și existența unor hotărârii anterioare în care este vizat pârâtul Jorovlea Ion, nu a probat riscul neexecutării unei eventuale hotărâri, circumstanță obligatorie la caz.

Subsecvent, Completul de judecată reliefă că recurentul, contrar prevederilor art. 432 din Codul de procedură civilă, nu a invocat nici un argument întemeiat în cererea de recurs înaintată, care ar pune la îndoială soluția încheierii atacate și nu a prezentat motive plauzibile ce ar face pasibilă casarea încheierii supuse recursului.

Respingând recursul instanţa de recurs pune în evidență faptul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale că, nu

se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată, instanţa de recurs relevă că, conform jurisprudenţei CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În virtutea celor expuse, Completul de judecată respinge ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegațiile menționate de către recurent.

Reieşind din faptul că, încheierea recurată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, iar argumentele invocate de către recurentul SRL „Polocontract” sunt neîntemeiate, Completul de judecată conchide asupra necesității respingerii recursului declarat și menținerii încheierii primei instanțe.

Dată fiind situația factuală și juridică ale cauzei, în conformitate cu prevederile articolelor 427 lit. a) și 428 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curţii de Apel Sud, sediul Cahul,

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul Radu Dumneanu în interesele SRL „Policontract”.

Se menține încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 18 iunie 2025, pronunțată la cererea privind asigurarea acțiunii formulată în cauza civilă la acțiunea formulată de SRL „Policontract” către Jorovlea Ion și Jorovlea Laurențiu privind declararea inopozabilității față de SRL „Policontract” a contractului din 30 august 2024 încheiat între debitorul Jorovelea Ion și Jorovlea Laurențiu.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecător: Vitalie MOVILĂ

Judecătorii : Andrei SCRIPCENCO

Serghei PILIPENCO